

ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

ปิ่นนัชญา งามัญจิตร*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการสอน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเอกชน สำนักงานเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน จำนวน 113 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .914 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและ รายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านไม่แตกต่างกันทุกด้าน 3) ครูที่มีประสบการณ์ ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

ความคิดเห็น ครู การบริหาร งานวิชาการ โรงเรียนเอกชน

บทนำ

รัฐบาลได้สนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งโรงเรียนทุกระดับ ทุกประเภท การศึกษาเอกชนจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประชากรให้มีความรู้ ความสามารถในการสร้าง ความก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติเป็นอย่างยิ่งตลอดมา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2541) การศึกษาเอกชนถือเป็นองค์หนึ่งที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาของประเทศ สามารถแบ่งบทบาท ในการจัดการศึกษาของรัฐบาลได้เป็นจำนวนมากทั้งในด้านจำนวนนักเรียนและงบประมาณ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนปี 2550 ได้กำหนดหลักการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการการบริหารเพื่อทำหน้าที่บริหารและจัดการโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นอิสระ ในการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพ

*สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

และมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ เพื่อให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยรัฐพร้อมให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุนและสิทธิประโยชน์อย่างอื่น รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการให้แก่สถานศึกษาเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 2551) งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรม การศึกษา และการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน จำเป็นต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ ทางด้านวิชาการเป็นสำคัญ เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนเอกชน ต่างมีการแข่งขันทางคุณภาพ และความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพื่อการดำรงความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นการตอบสนองลูกค้า ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับ งานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการ เกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผล และประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานวางแผนการศึกษา และงานประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัญหา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม ถามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการสอน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท เพื่อให้เกิดผลดีในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและถูกต้องตามกรอบการปฏิรูปการศึกษา ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพและเต็มความสามารถ ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาตนเองในการบริหารงานด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ และประสบการณ์ในการสอน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 156 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2559 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 113 คนโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล

วิธีดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียน เอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 156 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ครูในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ได้จำนวน 113 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน ประกอบด้วย ครูในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร เพศหญิง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 เพศชาย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 ประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 ประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 3 ตอนประกอบไปด้วย แบบตรวจสอบรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับเพศและประสบการณ์ในการสอน เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน จำนวน 39 ข้อ ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล รวมไปถึงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีค่าความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .914 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตัวเอง จำนวน 113 ฉบับ เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 1-5 พฤษภาคม

2560 และนับวัน เวลาในการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา คิดเป็นร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) กับตัวแปรเพศ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) กับตัวแปรประสบการณ์ในการสอน

ผลการวิจัย

1. คิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร พบประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีความคิดเห็น ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาสื่อและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ และลำดับสุดท้ายคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก ครูในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร มีความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี การจัดครูเข้าสอนได้เหมาะสมตามความรู้ความสามารถ มีความกระตือรือร้นในการจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างจริงจัง นำผลการจัดกระบวนการเรียนการสอนมาปรับปรุงหาข้อบกพร่อง เพื่อทำการแก้ไขสม่ำเสมอ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดคุณลักษณะต่างๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเองและได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับนักเรียน และเกิดประโยชน์กับผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบที่แน่นอน ดังที่ กรมวิชาการ

(2545, หน้า 2) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอนว่ากิจกรรมการเรียน หมายถึง การดำเนินการใดๆ ในโรงเรียนทั้งโดยครูและนักเรียน เช่น การสอนให้ผู้เรียนค้นคว้าอภิปราย การบรรยาย การอบรม การสาธิต การปฏิบัติงาน การจัดนิทรรศการ และการศึกษานอกสถานที่ ทั้งหมดนี้ เป็นกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีระบบ ซึ่ง ระบบของการทำงานโดยทั่วๆ ไปจะประกอบด้วย ตัวป้อน (input) กระบวนการ (process) ผลผลิต (output) และการประเมินผลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุง (feedback) องค์ประกอบ เหล่านี้ จะมีความสัมพันธ์กันเพื่อให้ได้ผลงาน หรือผลผลิตตามที่กำหนดหรือตามที่มุ่งหวังไว้ ทั้งนี้ โดยการเฝ้าผลผลิตที่ได้ เพื่อนำข้อมูลหรือปัญหาต่างๆ มาปรับปรุง ตัวป้อน และกระบวนการซึ่งจะเป็นวงจรที่ต่อเนื่องกันไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ จันทไทย (2554, หน้า 71-72) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 จังหวัดสกลนคร พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในเขตอำเภอภูพาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน ทศจันทร์ (2555, หน้า 103) ศึกษาทัศนะของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก ข้าราชการครูและบุคลากรด้านการสอนในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ได้นัดหมายประชุมคณะครูเพื่อทำการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนา และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในรอบปีการศึกษา โดยได้ดำเนินการแบ่งกลุ่มครู ออกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งใน 1 กลุ่มสาระจะมีครูตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 , 2 , 3 และ หลักสูตร การศึกษาปฐมวัย มีแบบสอบถามการหลักสูตรสถานศึกษาเป็นสื่อกลางในการร่วมประชุมคณะครู กลุ่มสาระ เมื่อดำเนินการประชุมกลุ่มย่อยเรียบร้อยแล้วให้กลุ่มย่อยส่งตัวแทนนำเสนอผลการประชุม ว่าปัญหาที่พบในแต่ละกลุ่มสาระเป็นอย่างไร พร้อมกิจกรรมในการที่จะพัฒนาต่อไป ดังที่ ประชุม ผงผ่าน (2545, หน้า 7) ได้อธิบายการนำแผนการใช้หลักสูตรและการบริหารการสอนไว้ว่า การทำความเข้าใจหลักสูตรการวิเคราะห์หลักสูตร การพิจารณากิจกรรมเพื่อสร้างบูรณาการ การจัดโปรแกรมการสอน การจัดตารางสอน การศึกษาความพร้อมการสอน การประชุมประสานงาน สอนทุกสัปดาห์ การประเมินผล การปรับปรุงการเรียนการสอน และการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้อง มีความรู้ความเข้าใจ หลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร เป็นอย่างดี มีการวางแผนการใช้หลักสูตร และมีการกำกับติดตามและประเมินผลเป็นระยะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ จันทไทย (2554, หน้า 72) ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนใน

เขตอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดสกลนคร ในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จริยา ชีระพันธ์ (2553, หน้า 47) ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการ บริหารงานวิชาการ โรงเรียนเทศบาล 3 (สระกระเทียม) สังกัดเทศบาลนครปทุม ในด้านหลักสูตร และการนำไปใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ข้าราชการครูและบุคลากรด้านการสอนในโรงเรียน เอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร การส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จัด กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล การฝึกทักษะ การบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มา ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ทักษะที่ต้องฝึก ได้แก่กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ สถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้ การจัดการกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนการ สอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆอย่างได้สัดส่วนสมดุลรวมกันทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอน สามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และมีความรอบรู้ ดังที่ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551, หน้า 35) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกลไก ของการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของบุคคล หมายถึง การเปลี่ยนแปลงศักยภาพของพฤติกรรม อย่างถาวร โดยเป็นผลจากประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลาซึ่งมีการ ปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข เพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพไว้ในมาตราที่ 24 โดยให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้ สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การฝึก ทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วน หนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชียร ยอดจักร์ (2555, หน้า 92) ศึกษาการ บริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ในด้านการพัฒนากระบวนการ เรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน ทศจันทร์ (2555, หน้า 103) ศึกษาทัศนะของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูผู้สอนมีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้าน การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการพัฒนาสื่อและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาสื่อและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก มีการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล การใช้สื่อการเรียนการสอน วางแผนงานด้านการจัดหา การผลิตและการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ครูจำเป็นต้องมีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และนำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างแท้จริง อย่างต่อเนื่อง อย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วย เพราะการเรียนรู้ในสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภายในสถานศึกษาของตนเองอย่างยั่งยืนมีการจัดบรรยากาศในห้องสมุดให้จูงใจนักเรียนเข้าใช้บริการและจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิทยากรท้องถิ่นเป็นสื่อการเรียนการสอน จัดให้มีห้องสื่อการสอน เพื่อเก็บรักษาสื่อการสอนอย่างเป็นสัดส่วน ดังที่ เกรียงไกร ปิธีธรรมมัง (2551, หน้า 81) ที่กล่าวว่า โรงเรียนมีการให้ความสำคัญในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาซึ่งในการจัดการศึกษานั้น ครูจำเป็นต้องผลิตสื่อให้ครบถ้วนสำหรับทุกๆเนื้อหา ทุกๆกลุ่มสาระการเรียนรู้และเพียงพอแก่ผู้เรียน เนื่องจากสื่ออุปกรณ์มีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมพัฒนาด้านต่างๆให้กับผู้เรียนเป็นการเน้นกระบวนการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนค้นคว้า ทดลองปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะอย่างแท้จริง สื่อการเรียนการสอนจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดา ศรี สิงห์ทอง และ สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์ (2556, หน้า 133) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชน เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาสื่อและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน ทักษจันทร์ (2555, หน้า 104) ศึกษาทัศนะของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูผู้สอนมีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาสื่อและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก ครูได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมให้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีการเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนแก่ครู เพื่อให้ครูมีความรู้ในการทำวิจัยอย่างถูกต้องและนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้ดีขึ้นโดยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาอบรม ความรู้ใหม่ ๆ และนวัตกรรมทางด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยตรง ดังที่ เกรียงศักดิ์ ปิธีธรรมมัง (2551, หน้า 31) ได้กล่าวว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงเพื่อให้เกิดนวัตกรรมหรือวิธีการใหม่ๆ ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การวิจัยที่กระทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อนำเอาผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้ดีขึ้น สอดคล้องกับ เอมอร ฝนบุญ (2551, หน้า 14) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน

เป็นการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ โดยดำเนินการของครูผู้สอน เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือเป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งความรู้ใหม่ๆ ในที่นี้ เรียกว่านวัตกรรมทางการศึกษา ทั้งนี้เพื่อใช้พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ เสียงหวาน(2557, หน้า 96) ศึกษาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในกลุ่มบางละมุง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี เอี่ยมสุวรรณ (2553, หน้า 80) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน สังกัดเทศบาลตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดเทศบาลตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน ในโรงเรียนเอกชนเขตพญาไทกรุงเทพมหานคร โดยการจัดหาเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนและมีการควบคุมกำกับและติดตามการวัดและประเมินผล มีการประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจระเบียบการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และครูผู้สอนมีการดำเนินการวัดผลระหว่างเรียนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย ดังที่ สำนักทดสอบการศึกษา (2546, หน้า 1) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลไว้ว่า เป็นมาตรการหนึ่งที่ช่วยให้สถานศึกษาได้ข้อมูลทางการเรียนมาพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ดังนั้นการวัดและประเมินผลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงต้องประเมินด้วยทางเลือกใหม่หรือประเมินตามสภาพจริงโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย มีความเที่ยงตรงและเชื่อมั่นได้ ผลการวัดและการประเมินแสดงถึงความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง และผู้เรียนนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี ธรรมทัศนันท (2558, หน้า 78) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุวัฒน์ กมล (2554, หน้า 90) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี ในด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจาก ครูผู้สอนทั้งครูเพศหญิงและเพศชายจะมีหน้าที่การทำงานความรับผิดชอบ คือการนำเอาแนวทางการปฏิบัติงาน นโยบาย หลักการ ของเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษานำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานซึ่งหน้าที่ของครูก็คือรับนโยบายและประสานงานเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางในการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่จุดมุ่งหมายที่สถานศึกษากำหนดไว้ ซึ่งกรอบหน้าที่ของงานวิชาการส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับครูที่ทำการสอนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การนิเทศ การประเมินภายในสถานศึกษา จึงทำให้ครูผู้สอนเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ดังที่ แสงเดือน มาลีรักษ์ (2547, หน้า 13) พบว่า เพศไม่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา เพราะว่าครูทุกคนมีความรักในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ และยังเป็นการแสดงให้เห็นว่าครูไม่ว่าจะอยู่ในเพศใดก็ตาม ครูมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนางานวิชาการเพราะงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา แก้วจินดา (2548, หน้า 92) ที่ได้ศึกษา ทัศนคติของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 ไม่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารยา เลี้ยงสกุล (2553, หน้า 101) ที่ได้ศึกษา ทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการของครู โรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาล เมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันที่ทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการของครู โรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาล เมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จะมีประสบการณ์ในการทำงานมาก มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีมุมมองและทักษะกระบวนการในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถให้คำปรึกษาและเป็นแบบอย่างให้กับครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า การสอนงานจากผู้มีประสบการณ์สูงไปหาผู้มีประสบการณ์ต่ำทำให้ได้เรียนรู้และ สามารถปฏิบัติงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครู ที่มีประสบการณ์ในงานน้อยกว่าประสบปัญหาในการดำเนินงานก็จะได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือจากครูที่มีประสบการณ์ในงานมากกว่า ทำให้ การบริหารวิชาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ พงษ์ศิริ สารเถื่อนแก้ว (2549, หน้า 22) พบว่า งานบริหารวิชการ นับว่าเป็นงานที่มีความซับซ้อนมากเป็นอันดับหนึ่งในงานบริหารภายในโรงเรียน หรือสถานศึกษาอื่น ๆ เพราะว่างานวิชาการเป็นงานที่มีความละเอียด ถี่ถ้วนมีการนิเทศการศึกษามีจุดมุ่งหมายที่

สำคัญเพื่อพัฒนาคน การนิเทศ การศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้ครูและบุคลากรเหล่านั้นได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิวัฒน์ จุฑาปะมา (2548, หน้า 98) ที่ศึกษาความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของครูฝ่ายวิชาการ โรงเรียนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรมน อินใหม่ (2558, หน้า 8) ที่ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนกะทู้วิทยา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ของโรงเรียนกะทู้วิทยา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โรงเรียนควรจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายของโรงเรียนและจัดให้มีคู่มือประกอบ การใช้หลักสูตรให้ครบทุกระดับชั้นเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ครูเข้าใจและปฏิบัติให้เป็นแนวทางเดียวกัน
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูระดมความคิดร่วมกันจัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรนำผลจากการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในสาระต่าง ๆ มาวิเคราะห์จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาและปรับปรุง ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างจริงจัง
3. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการติดตาม ประเมินการปฏิบัติงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่อง และการประเมินผลการวิจัยของครูอย่างเป็นระบบ
4. ด้านการพัฒนาสื่อและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูใช้สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมทางการศึกษาประกอบการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาใช้ในการแก้ปัญหาในการศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
5. ด้านวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวัดผลที่หลากหลาย ผู้บริหารและครูควรให้ความสำคัญในการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง มีการประชุมครูอย่างสม่ำเสมอ และให้นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลลัพธ์ของการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนที่ส่งผลต่อการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านของการบริหารงานวิชาการของครูให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด
2. ควรมีการศึกษาลักษณะของการบริหารงานวิชาการที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา เพื่อให้ครูสามารถพัฒนากระบวนการบริหารงานวิชาการได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันของแต่ละสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของครูและสถานศึกษาให้มีมาตรฐาน
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ จากครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองเพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ ปริธรรมมั่ง. (2551). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลมิตรสัมพันธ์วิทยา จังหวัดสระแก้วตามทัศนะของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จรรยา แก้วจินดา. (2548). การบริหารงานวิชาการตามทฤษฎีของครูโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จริยา ชีระพันธ์. (2553). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน. เทศบาล 3 (สระกระเทียม) สังกัดเทศบาลนครนครปฐม. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุไรรัตน์ จันทไทย. (2553). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ดวงเดือน ทศจันทร์. (2555). ทักษะของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ทัศนีย์ เลียงหวาน. (2557). การบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มบางละมุง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พงษ์ศิริ สารเลื่อนแก้ว. (2549). การปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาณุวัฒน์ กมล. (2554). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาล เมืองชลบุรี
จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภัทรมน อินใหม่. (2558). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาของ
โรงเรียนกะทู้วิทยา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14. รายงานการศึกษาระยะ
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุดาศรี สิงห์ทอง และ สุภาภรณ์ ตั้งดำเนินสวัสดิ์. (2556). การบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชน เขตดินแดงกรุงเทพมหานคร. วารสารศึกษาศาสตร์, 4(2), 125-137.
- สมฤดี ธรรมทัศนานนท์. (2558). ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- แสงเดือน มาลีรักษ์. (2547). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1. รายงานการศึกษาระยะปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิวัฒน์ จุโฑปะมา. (2548). ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของครูฝ่าย
วิชาการ โรงเรียนในพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วิเชียร ยอดจักร. (2555). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. สารนิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารยา เลี้ยงสกุล. (2553). วรรณคดีต่อการบริหารงานวิชาการของครู โรงเรียนเทศบาลสังกัด
เทศบาลเมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนดุสิต.